

af den ærede Ordfører, saa ville de ikke deri saane det fornødne Svar paa de Bemærkninger, der senere ere fremkomne fra ham. Jeg blev ved den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører igaar omtalte Forhandlingene i Udvalget, tvungen til at give det, jeg havde at sige, en vis historisk refererende Karakter; det laa i Forholdenes Natur, at jeg maatte gjøre det; men jeg holdt mig væsentlig til, hvad jeg selv havde yttret, jeg benyttede denne Form, for derigjennem at fremsføre de Bemærkninger, som det alligevel vilde have været min Pligt at fremsføre under en anden Form. Det er min Overbevisning, at Sagen, saaledes som den er forelagt af det ærede Udvalg, er forelagt i en ganske eiendommelig Stillelse, og det er endvidere min Overbevisning, at det er Udvalgets Flertal, som giver denne Sags Behandling det eiendommelige Præg, den maatte have, hvorved jeg paa ingen Maade vil have sagt, at den ikke har sin Betydning; tværtimod, jeg gjentager, at den kan faae sin Betydning i Fremtiden. Men det er uregtelig noget ganske Eiendommeligt, naar Lovudvalget mener, at det kan behandle Goldsager og stille Forslag til Medfættelser, seende aldeles bort fra, hvorledes den Afgang, som derved fremkommer, skal dækkes. Naar jeg siger „seende bort fra“, saa mener jeg ikke, at de Herrer ikke skulde have tænkt sig Noget i saa Henseende; Tanker ere tolfri; men det som det kommer an paa, er, om disse Tanker fremsættes i en saadan Form, at de kunne blive Gjenstand for Afstemning. Det er en Bemærkning, mine Herrer! som gjælder lige over for den ærede Ordfører og lige over for det ærede Medlem fra Sjælland, som har udtalt sig, ogsaa lige over for dette ærede Medlem, tror jeg, at mit Foredrag indeholder Svar paa det stillede Spørgsmaal, saalænge det ikke er formuleret anderledes, end det hidtil er sket, thi det maa vel erindres, mine Herrer! at naar det stilles Spørgsmaal til en Minister, saa afhænger det af Maaden, hvorpaa de stilles, i hvilket Omfang det er ham muligt at besvare dem. Rent faktiske Spørgsmaal ere Gjenstand for en faktisk Besvarelse; men kommer man ind paa Spørgsmaal om Lovgivningsarbejder, saa er den Form, hvori saadanne Spørgsmaal maa stilles, naar de have den Karakter som det ærede Medlems Spørgsmaal, Formen af Lovforslag eller, naar man behandler et allerede foreliggende Lovforslag, Formen af Ændringsforslag. Det ærede Medlem gaar virkelig ind fra den Forudsætning, at Lovforslag ere Noget, som i en Saandevending, i Skynding og Hast kan bringes tilveie, eller — og jeg vil gjerne tro, at det er det Sidste — det ærede Medlem tillægger ikke et Ord af Finantsministeren saa megen Betydning, som Finantsministeren er pligtig til selv at tillægge det. Det kan gjerne være, at jeg er Noget for forsigtig og tilbageholdende, men det maa det ærede Medlem ikke tage mig ilde op.

Det har i alle de Tilfælde i den lange Narrætte, hvor det for mig har været Tale om Indledelse og Fremme af Lovforslag, været en Regel ikke for tidlig at indlade mig paa Udtalelser. Det er muligt, at Andre have et større Talent end jeg til at give Svar, som se ud, som de være Svar, uden at være det. Jeg gjør ikke Fordring paa at have et saadant Talent; hvis jeg tror til en vis Tid at kunne udrette Noget, saa siger jeg aldeles bestemt, hvad jeg tror at kunne gaa ind paa, og det gjælder baade med Hensyn til Forhandlingerne i Udvalg og Thinget; men, naar jeg ikke ser nogen saadan bestemt Udvælgelse, saa giver jeg ingen Løfter og ingen Tilfagn. Mellem de stillede Forslag er der et Par enkelte, som jeg vil sige nogle Ord om. Til Position Nr. 1 er der stillet et Forslag, hvorefter Drangefaller skulle sættes ind under „Affald“. Jeg tror ikke, at det er rigtigt; thi Drangefallerne spille vistnok i Virkeligheden samme Rolle som det, der staa nærmest ved dem i Position Nr. 27, „Dranger alle Slags“. Drangefaller have ikke den Bøffæhæd, at de retteligt kunne henføres under „Affald“. Det er dernæst et Forslag af det ærede Mindretal under Nr. 10 til Position Nr. 38, om hvilket Forslag jeg skal ytre mig. Position Nr. 38 er jo delt i b og c. Position Nr. 38 b nævner: „Amindelige Glaster og Medicinflaster; Sølteglas, Medicin glas og lignende Glas; Balloner, Mælkefar, Kolber og Retorter, Glastagpander, Patentglas til Fyr og Skibe, Telegrafsløkker“. Nu er det under Nr. 10 foreslaaet, at Position Nr. 38 deles i to Dele: „a. Simple hvide hule Varer 1 Pd. 1 f. b. Simple brune og grønne hule Varer 1 Pd. 0,5 f.“ Jeg tror, at de ærede Forslagsstillere og Thinget ville se, at Forslaget under Nr. 10 ikke er formuleret saaledes, at det kan finde sin rette Plads i Tarifen. Det maa vel nærmest være Hensigten — det betvivler jeg ikke — at det vil knytte sig til Position Nr. 38 b; men det kan ikke træde i Stebet for hele Posit. 38. Men selv i Nr. 38 b er der forskjellige Ting, som ikke kunne gaa ind under „simple hvide, brune og grønne hule Varer“. Jeg tror, det er klart, naar man ser Forslagets Formulering, at det ikke passer ind i hele Lovforslaget. Hvad dernæst selve Realiteten angaar, er det ganske rigtigt, naar det kunde ansøres — jeg veed ikke, om det er utryffelig blevet sagt idag; men det kunde være anført til Fordel for Forslaget, — at der findes Noget i den nugældende Tarif, der ligner det. I den tales der om: „ordinære brune og grønne hule Glasvarer, saasom Bouteiller, Mælkefar og Retorter“. Men, mine Herrer, saaledes som Affattelsen fandtes i Tarifen af 1863, var det bestemt forklaret, hvad der forstodes ved disse „ordinære brune og grønne hule Glasvarer“, nemlig, som anført, „Bouteiller, Mælkefar og Retorter“. Efter nærværende Forslag derimod vil det Selskabet en ganske anden Karakter; saaledes som For-